

[Kent Kirk]

har sagt, at det var krav som sådan. Det, jeg har været i tvivl om, var, om de forslag, der ligger i spareplanen, var noget, der blev støttet af fru Pia Kjærsgaard og hr. Dohrmann. Det forstår jeg er tilfældet. Både fru Pia Kjærsgaard og hr. Dohrmann går ind for selve spareforslagene.

Så er jeg bare lidt i tvivl, for jeg har set i nogle af de udtalelser, som fru Pia Kjærsgaard og hr. Dohrmann er kommet med, at de selv har betegnet nogle af spareforslagene som værende urealistiske, bl.a. at det forslag, der går ud på at afskedige 100.000 offentligt ansatte pr. 1. januar 1989, var et urealistisk forslag. Men jeg vil gerne have at vide af fru Pia Kjærsgaard, om denne urealisme nu ikke længere eksisterer, om man nu mener, at disse spareforslag kan gennemføres.

Mener man, at man kan fjerne jobskabelsesordningen fuldstændig? Mener man, at man kan fjerne en stor del af de børnetilskud og ungdomsydelser, familierne får? Mener man, at man kan kræve fuld betaling for dagpasningsordninger for børn? Mener man, at man kan fjerne tilskuddet til Grønland og Færøerne, uden at det kommer til at berøre vores rigsfællesskab med de to nordlige områder?

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om man virkelig mener, at det er en realistisk politik, som er seriøs over for de partier, der arbejder for at løse nogle af de samfundsproblemer, vi har.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg ved ikke, hvor hr. Kent Kirk har de oplysninger fra. Nu har jeg det på den måde, hr. Kent Kirk, at jeg læser andet end Ekstra Bladet, og så vidt jeg kan bedømme, har hr. Kent Kirk kun de besparelsesforslag fra Ekstra Bladet. Der er intet fremlagt fra Fremskridtspartiets folketingsgruppe.

Når og hvis vi kommer til forhandlinger med regeringen, så vil vi præsentere vores besparelsesforslag og vores ændringsforslag, og hvis de forhandlinger strander, så stiller vi dem som ændringsforslag her i folketingssalen, og så skal også hr. Kent Kirk få lov at tage stilling til dem. Så vil vi se, om hr. Kent Kirk og Det Konservative Folkeparti og den øvrige regering mener noget som helst med, at man skal holde de offentlige udgifter nede, at man skal lave besparelser, og at vi på et eller andet tidspunkt skal have skattelettelser i det her land.

Men det, jeg er tilbøjelig til at tro vil ske, er, at regeringen endnu en gang går til vennerne i Socialdemokratiet, og så vil jeg have lov at sige: Befri mig for mine venner, mine fjender skal jeg nok finde selv.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Ja, så vil jeg gå til vennerne i Fremskridtspartiet og stille et spørgsmål: Eksisterer der slet ingen forslag? Eksisterer der slet ingen politik i Fremskridtspartiet? Er alt det, vi har kunnet se i aviserne, fuldstændig tågesnak? Er det situationen? Så ved vi, hvor Fremskridtspartiet står henne. Så er der ingen politik.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må konstatere, at hr. Kent Kirk holder sig til Ekstra Bladet og intet andet.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne have lov til her til sidst at udtrykke min tilfredshed med, at vi på trods af en temmelig ophedet start alligevel fik en god debat med mange saglige indlæg, hvis tanker kan bruges i det kommende års arbejde.

Hr. Svend Auken filosoferede her til sidst lidt over, at han kunne se et reelt flertal for hovedsigtet i den foreslåede dagsorden, men at den ikke ville blive vedtaget. Jamen det er jo netop et bevis over for hr. Svend Auken på, at dagsordensmetoden ikke duer.

Hr. Svend Auken syntes også, at det var en dårlig idé, at statsministeren benyttede anledningen til at skabe en parlamentarisk styrkeprøve. Det spørgsmål gik jeg ikke ind på i min korte bemærkning i formiddags, fordi min korte bemærkning faktisk var noteret ned under hr. Svend Aukens indlæg, inden jeg vidste noget om, at statsministeren ville gøre sagen til et kabinets spørgsmål. Men jeg vil da gerne sige, at jeg synes faktisk også, at det var en dårlig idé af statsministeren at gøre denne sag til et kabinets spørgsmål.

Det er tankevækkende, at det jo netop er lederne af de to største partier plus et parti, som ifølge meningsmålingerne er på vej til at blive et meget stort parti, som skaber kamp- og konfliktsituationerne her i dag. Det kunne måske få nogle af dem, der filosoferer om at fremme det